

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > [Vyživovací Povinnost](#) > [Italy](#)

Vyživovací povinnost

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Co znamenají pojmy „výživné“ a „vyživovací povinnost“ v praxi? Které osoby musí platit výživné jiné osobě?

V italském právním systému existují v souvislosti s pomocí v rámci rodiny různé pojmy, podmínky a částky, a to v závislosti na poměru mezi povinnou osobou a příjemcem. Obecně je „výživné“ vymezeno jako povinnost odůvodněná tíživou životní situací osoby, které výživné náleží.

A. Vyživovací povinnost (*obbligazione alimentare*) je poskytování hmotné pomoci osobě, která není schopna si sama obstarat obživu. Tuto povinnost mají určité osoby stanovené zákonem v rámci své povinnosti rodinné solidarity.

Pravidla pro tento druh výživného jsou stanovena v článku 433 a násl. občanského zákoníku. Výživné musí být placeno, pokud:

1. existuje určitý právní poměr mezi osobou, která má vyživovací povinnost, a příjemcem (oprávněným);
2. příjemce, který není schopen si sám obstarat obživu, potřebuje pomoc.

Pokud jde o bod a), vyživovací povinnost mají tyto osoby, v uvedeném pořadí:

1. manžel;
2. děti, včetně adoptovaných dětí, nebo není-li jich, přímí příbuzní v sestupné linii;
3. rodiče, nebo není-li jich, přímí příbuzní ve vzestupné linii; adoptivní rodiče;
4. zeťové a snachy;
5. tcháni a tchyně;
6. vlastní nebo nevlastní sourozenci, přičemž sourozenci mají přednost před nevlastními sourozenci.

Vyživovací povinnost má nejbližší příbuzný podle výše uvedeného pořadí.

Pokud by na stejné úrovni bylo více osob, povinnost se mezi ně rozdělí podle jejich finančních možností.

Pokud jde o bod b), splatná částka je úměrná potřebám osoby, která o výživné žádá, a finančním možnostem osoby, která je má platit. Tento druh výživného by však neměl přesáhnout částku nezbytnou k pokrytí základních životních potřeb osoby ve finanční tísni, přičemž se zohlední její společenské postavení.

B. „*Assegno di mantenimento*“ je finanční pomoc poskytovaná jedním z manželů druhému manželovi v případě rozluky a má zaručit, aby si oprávněná osoba byla schopna udržet životní úroveň, jakou měla po dobu manželství. V případě výživného typu „*assegno di mantenimento*“ není podmínkou, aby oprávněná osoba pomoc potřebovala, a lze o ni požádat i v případě, že oprávněná osoba pracuje. Je možné se jí vzdát a může být nahrazena jednorázovou platbou.

Tento druh výživného má zaručit, aby si manželé uchovali obdobnou životní úroveň, jakou měli před rozlukou, a částka je obvykle vyšší než v případě výživného typu „*assegno alimentare*“. „*Assegno di mantenimento*“ se však nevyplácí tomu z manželů, který rozlukou zapříčinil.

V případě rozvodu může soud přiznat „*assegno divorzile*“ manželovi, který nemá dostatečné prostředky nebo v každém případě není schopen si je z objektivních důvodů obstarat, s přihlédnutím k výdělku obou manželů, důvodům rozhodnutí a osobnímu a finančnímu podílu každého z manželů na udržování rodiny a jejího majetku, přičemž tyto faktory se posuzují na základě doby trvání manželství. Právo na *assegno divorzile* zaniká v okamžiku, kdy příjemce znovu uzavře manželství nebo založí novou rodinu. Rozsudkem č. 18287 ze dne 11. července 2018 však společná sekce Nejvyššího kasačního soudu (*Suprema Corte di Cassazione*) vyloučila možnost, aby příspěvek *assegno divorzile* měl výlučně povahu výživného, a to na základě zjištění, že tato forma příspěvku musí sloužit nejen jako podpora, ale stejnou měrou také jako kompenzace/vyrovnání. Aby tedy mohl být tento příspěvek přiznán, musí být přijato kombinované kritérium, které na základě srovnávacího posouzení příslušných finančních/majetkových poměrů klade mimořádný důraz na příspěvek poskytovaný bývalým manželem ve snaze sjednotit společný a osobní majetek, ve vztahu k době trvání manželství, potenciálním budoucím výdělkům a věku příjemce.

Assegno di divorzio může být vyplácen jedním manželem druhému manželovi a také jedním registrovaným partnerem druhému: v tomto druhém případě musí mít strany uzavřené registrované partnerství (zákon č. 76 z roku 2016), kterým se řídí zakládání rodin osobami stejného pohlaví.

C. Pojem „*assegno di mantenimento*“ rovněž označuje finanční podporu, kterou rodiče musí po rozluce, rozvodu nebo ukončení společného soužití platit svým dětem (článek 337-ter občanského zákoníku). Děti (narozené v manželství nebo mimo něj) mají právo na to, aby jim rodiče poskytovali výživné, které je úměrné prostředkům rodičů a jejich schopnosti pracovat buď v zaměstnání, nebo z domova. V případě rozluky, rozvodu nebo ukončení společného soužití rodičů soud stanoví pravidelné placení výživného a rozhodne o jeho výši podle potřeb dítěte, životní úrovně dítěte v době, kdy žilo s oběma rodiči, doby strávené s každým z rodičů, finančních zdrojů obou rodičů a finanční hodnoty domácích povinností a povinností péče, které každý z rodičů plní.

D. Podle čl. 1 odst. 65 zákona č. 76 ze dne 20. května 2016 (zákon týkající se registrovaných partnerství mezi osobami stejného pohlaví a partnerského soužití) soud v případě, že dva partneři spolu přestanou žít, stanoví právo jednoho z partnerů na platby výživného od druhého partnera, pokud je v obtížné finanční situaci a není schopen si sám obstarat obživu. V těchto případech se výživné přiznává na dobu, která je úměrná času, který partneři žili společně, a v souladu s čl. 438 odst. 2 občanského zákoníku. Aby bylo možné určit pořadí osob, které jsou povinné platit výživné, jak stanoví článek 433 občanského zákoníku, povinnost partnera, který žije ve společné domácnosti, platit výživné má přednost před povinností sourozenců.

2 Do jakého věku může dítě dostávat vyživovací příspěvek? Liší se pravidla pro výživné týkající se nezletilých od pravidel týkajících se dospělých?

Dokud nedosáhnou zletilosti, mají děti právo na to, aby jim rodiče poskytovali výživné (viz výše). Jestliže dítě dosáhlo zletilosti, ale dosud není finančně nezávislé, může soudce nařídít jednomu či oběma rodičům pravidelné placení výživného, a to obvykle přímo dítěti. Jakmile se zletilé dítě stane finančně nezávislým, nejsou rodiče v případě, že se dítě opět dostane do obtížné finanční situace, povinni znovu platit výživné, ale namísto toho jsou povinni platit pouze „*assegno alimentare*“ (viz písmeno A oddílu 1). Jestliže je zletilé dítě vážně zdravotně postižené, platí pravidla pro nezletilé děti.

3 Měl bych se s žádostí o výživné obrátit na příslušný orgán nebo na soud? Jaké jsou hlavní prvky tohoto postupu?

Chce-li daná osoba získat výživné (*alimenti*), musí podat návrh k soudu v místě svého bydliště a přiložit k němu listinné důkazy o důvodnosti.

Po zahájení řízení lze požádat soud o stanovení prozatímního výživného do doby, než bude vyneseno pravomocné rozhodnutí.

O stanovení výživného na děti nebo některého z manželů lze požádat v rámci samostatného řízení nebo v rámci řízení, jehož předmětem je rozluka, rozvod manželství nebo ukončení společného soužití dvou partnerů. Výživné může rovněž stanovit soud během prvního jednání ve věci.

Kromě toho přiznání výživného na děti, manžela nebo registrovaného partnera může představovat jednu ze

záležitostí, která může být předmětem dohody dosažené na základě vyjednávání vedeného za přítomnosti advokátů (článek 6 nařízení vlády č. 132/2014): v takovéto dohodě se strany zavazují vzájemně spolupracovat v dobré víře a čestně, aby svůj spor týkající se rozluky nebo péče o děti vyřešily smírně. Dohoda dosažená na základě těchto vyjednávání vedených za přítomnosti advokátů musí být do deseti dní zaslána státnímu zástupci u příslušného soudu, který dohodu povolí, pokud se bude domnívat, že je v nejlepším zájmu dětí. Povolená dohoda je rovnocenná soudnímu rozhodnutí o rozluce nebo rozvodu manželství.

Oběžníkem ze dne 22. května 2018 Ministerstvo spravedlnosti uznalo následující: Pokud je dohoda uzavřena před matričním úředníkem, pak matrika vydá osvědčení podle článku 39 nařízení č. 2201/2003. Naopak, pokud jde o dohody dosažené na základě vyjednávání vedeného za přítomnosti advokátů, je nutné uvést, že osvědčení podle výše uvedeného článku 39 musí vydat státní zástupce, který dohodu povolí nebo který vydal povolení, neboť advokát nemůže být považován za „orgán“ pro účely nařízení č. 2201/2003, a rovněž s přihlédnutím ke skutečnosti, že dohoda se může stát platnou a účinnou, a tedy uznatelnou a vykonatelnou v zahraničí, pravomocným rozhodnutím státního zástupce. Z tohoto důvodu v případě, že státní zástupce odmítne dohodu povolit, ale její povolení schválil předseda soudního senátu (podle čl. 6 odst. 2 nařízení vlády), bude na rozhodujícím soudním orgánu, aby vydal předmětné osvědčení.

4 Je možné podat žádost jménem příbuzného (pokud ano, jakého stupně) nebo jménem dítěte?

Pokud se daná osoba není schopna dostavit k soudu (pokud je nezletilá nebo se jedná o nesvéprávného dospělého), je třeba, aby soudní žádost o výživné předložil její zákonný zástupce (rodiče v případě nezletilých dětí, opatrovníci v případě dospělých), kterým může být rovněž osoba poskytující pomoc nesvéprávným jmenovaná v souladu s článkem 404 a násl. občanského zákoníku.

5 Jestliže mám v úmyslu podat žalobu, jak zjistím, který soud je příslušný?

Podle nařízení (ES) č. 4/2009 je k rozhodování ve věcech vyživovacích povinností v členských státech příslušný:

1. soud místa, v němž má odpůrce místo obvyklého pobytu, nebo
2. soud místa, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, nebo
3. soud, který je podle vnitrostátního práva příslušný pro řízení o osobním stavu, souvisí-li záležitost vztahující se k vyživovacím povinnostem s tímto řízením, ledaže je tato příslušnost odvozena výlučně ze státní příslušnosti jedné ze stran, nebo
4. soud, který je podle vnitrostátního práva příslušný pro řízení o rodičovské odpovědnosti, souvisí-li záležitost vztahující se k vyživovacím povinnostem s tímto řízením, ledaže je tato příslušnost odvozena výlučně ze státní příslušnosti jedné ze stran.

6 Musím jako žalobce podat žalobu skrze nějakého prostředníka (např. advokáta, ústředního nebo místního orgánu atd.)? Pokud ne, jaké postupy se použijí?

Návrh na zahájení řízení o stanovení výživného musí být soudu předložen prostřednictvím advokáta, který danou stranu zastupuje.

Pomoc advokáta není nezbytná, jestliže je rozhodnutí o výživném součástí dohody o uspořádání poměrů mezi manželi, kteří se rozcházejí po vzájemné dohodě. V takovém případě je dohoda předložena soudu a ten ji prověří a schválí (článek 711 občanského soudního řádu).

7 Musím platit poplatky za podání žaloby? Pokud ano, o jakou částku se bude přibližně jednat? Jsou-li mé finanční prostředky nedostačující, může mi být poskytnuta právní pomoc k úhradě nákladů řízení?

Osoba, která zahajuje řízení u občanskoprávního soudu, musí uhradit soudní poplatek (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Výše tohoto poplatku závisí na druhu a hodnotě soudní věci.

Soudní poplatek se hradí také za vydání soudního rozhodnutí.

Žádný z těchto soudních poplatků se však neplatí u věcí týkajících se výživného na děti.

Strany si rovněž musí hradit náklady svého právního zastoupení. Očekávané právní náklady nelze odhadnout, neboť ty se mohou lišit v závislosti na složitosti sporu.

Osoby, které nemají dostatečné zdroje, mohou požádat o ustanovení advokáta, který jim poskytne pomoc bezplatně, přičemž náklady uhradí stát (právní pomoc).

Aby byl žadatel způsobilý k získání právní pomoci, nesmí v okamžiku podání žádosti jeho roční zdanitelný příjem doložitelný potvrzením o příjmech přesahovat 11 493,82 EUR (ministrské nařízení ze dne 16. ledna 2018 zveřejněné v Úředním věstníku (*Gazzetta Ufficiale*) č. 49 ze dne 28. února 2018). Tento limit se pravidelně aktualizuje. Jestliže dotčená osoba žije s manželem, registrovaným partnerem nebo jinými rodinnými příslušníky, celkový roční příjem se vypočítá tak, že se sečtou příjmy všech rodinných příslušníků včetně navrhovatele.

Jestliže dotčená osoba žije s manželem nebo jinými rodinnými příslušníky, celkový roční příjem se vypočítá tak, že se sečtou příjmy všech rodinných příslušníků včetně navrhovatele. V takovém případě se maximální příjem nutný k tomu, aby daná osoba mohla získat právní pomoc, zvýší o 1 032,91 EUR za každého rodinného příslušníka, s nímž navrhovatel žije.

Žádosti o právní pomoc se podávají k advokátní komoře (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*) v místě, v němž se nachází soud, který je pro danou věc příslušný.

Žádost o právní pomoc musí uvádět důvody a právní základ nároku a musí k ní být přiloženy listinné důkazy. Advokátní komora právní pomoc nepřizná, pokud jsou nároky uplatňované u soudu zjevně neopodstatněné.

Jestliže advokátní komora žádosti vyhoví, může si dotčená osoba zvolit advokáta ze seznamu schválených advokátů, kteří poskytují právní pomoc.

Některé advokátní komory určují advokáta pro danou věc samy.

Žádost o právní pomoc lze podat v jakékoli fázi a na jakémkoli stupni řízení a je platná pro všechny následující stupně.

Výše uvedený limit příjmu nesmí být překročen po celou dobu trvání řízení.

Je-li žádost o právní pomoc zamítnuta, může ji dotčená osoba znovu předložit soudu, který je pro danou věc příslušný.

8 Jaký druh výživného soud pravděpodobně přizná? Jak se výše výživného vypočítá? Může být rozhodnutí soudu přezkoumáno, pokud se životní náklady nebo rodinné poměry změní? Pokud ano, jak (např. prostřednictvím systému automatické indexace)?

Soudní rozhodnutí, v němž se stanoví výše výživného, které se má platit, a jímž se nařizuje platba výživného, představuje exekuční titul.

Soudní rozhodnutí, jímž se přiznává nárok na výživné, ukládá povinné osobě povinnost zaplatit oprávněné osobě částku, kterou potřebuje k uspokojení základních životních potřeb (náklady na obživu, bydlení a ošacení a náklady na základní předměty a služby nutné k tomu, aby daná osoba mohla nadále vést důstojný život). Při rozhodování o tom, v jaké výši by mělo být výživné stanoveno, musí soud zohlednit finanční situaci povinné osoby.

Soudní rozhodnutí, v němž se stanovuje výše výživného pro bývalého manžela, musí rovněž zohledňovat jejich životní úroveň během manželství.

Soudní rozhodnutí, v němž se stanovuje částka výživného na nezletilé děti nebo na děti, které dosáhly

dospělosti, ale nejsou finančně nezávislé, musí zohledňovat jejich potřeby v souvislosti se vzděláváním.

Výživné se automaticky upraví podle indexů italského národního statistického úřadu (Istat) nebo jiných parametrů, na nichž se strany dohodly nebo které jsou uvedeny v soudním rozhodnutí.

Částka výživného může být později změněna, jestliže o to oprávněná nebo povinná osoba požádají příslušný soud, tedy zpravidla soud, který vydal původní rozhodnutí.

9 Jak a komu bude výživné vypláceno?

Způsob vyplácení stanoví soud.

Ve věcech rozluky může soud nařídít třetím stranám, od nichž se vyžaduje, aby platily, a to i pravidelně, určité částky osobě, která je povinna platit výživné (např. zaměstnavateli této osoby), aby vyplatila nebo vyplácela určitou peněžní částku přímo druhému manželovi, který žije odděleně.

Výživné se musí platit osobě, které náleží.

Výživné na děti, které jsou dosud nezletilé, se obvykle platí tomu z manželů, který má děti v péči.

Výživné nařizené soudem na děti, které dosáhly dospělosti, byť nejsou finančně nezávislé, se platí přímo těmto dětem, nerozhodne-li soud jinak.

10 Neplatí-li dotčená osoba (dlužník) výživné dobrovolně, jaké kroky je možné učinit, aby byla k placení přinucena?

Pokud osoba, které je nařízeno platit výživné, toto výživné dobrovolně neplatí, má příjemce k dispozici obvyklé prostředky k vymáhání finančních závazků.

Je rovněž možné použít článek 614-*bis* občanského soudního řádu, který stanoví stimuly pro dobrovolné plnění povinností provádět určité úkony: rozhodnutím o odsouzení může soud na žádost strany (a za předpokladu, že takové opatření není zjevně nespravedlivé) stanovit, aby osoba povinná platit výživné uhradila určitou finanční částku za každé následné porušení nebo nesplnění nebo pozdní provedení rozhodnutí. Rozhodnutí o odsouzení představuje exekuční titul pro platbu dlužných částek za každé porušení nebo nesplnění povinnosti.

11 Popište prosím stručně případná omezení týkající se výkonu rozhodnutí, zejména pravidla ochrany dlužníka a promlčecí a prekluzivní lhůty ve vašem systému výkonu rozhodnutí.

Nárok na výživné sám o sobě nepodléhá promlčení. Jednotlivé neuhrazené splatné splátky podléhají pětileté promlčecí lhůtě (čl. 2948 odst. 2 občanského zákoníku). Mimoto se běh promlčecí lhůty staví mezi manželi a mezi oprávněnou osobou a nositelem rodičovské odpovědnosti.

12 Existuje nějaká organizace nebo orgán, které mi mohou pomoci při vymáhání výživného?

Viz následující oddíl.

13 Mohou (vládní nebo soukromé) organizace zaplatit namísto dlužníka zálohu odpovídající plné výši výživného nebo jeho části?

Nedávno byl zřízen státní fond pro platby výživného manželům v obtížné finanční situaci, kteří nejsou schopni si sami obstarat obživu, a nezletilým dětem, které s nimi žijí, a rovněž dospělým dětem s vážným zdravotním postižením, pokud druhý manžel, který má platit výživné, tak nečiní.

Aby mohlo být toto výživné vypláceno (Ministerstvem spravedlnosti (*Ministero della Giustizia*)), musí dotčená strana podat žádost k soudu v místě svého bydliště.

Úhrady Ministerstva spravedlnosti se vyplácejí předem. Ministerstvo spravedlnosti pak dlužné částky vymáhá od manžela, který svou povinnost neplní.

14 Pokud se nacházím v tomto členském státě a dlužník má bydliště v jiné zemi:

14.1 Může mi pomoci orgán nebo soukromá organizace v tomto členském státě?

Osoba mající nárok na platby výživného od osoby, která žije v jiném členském státě, může získat pomoc od italského ústředního orgánu. K tomu je třeba podat návrh na uznání rozhodnutí o výživném a na prohlášení jeho vykonatelnosti a na jeho výkon, a to při uplatnění režimu spolupráce, který je stanoven v kapitole VII nařízení (ES) č. 4/2009, prostřednictvím ústředního orgánu v členském státě, v němž má povinná osoba místo obvyklého pobytu.

Ústředním italským orgánem určeným podle článku 49 nařízení (ES) č. 4/2009 k tomu, aby vymáhal výživné v přeshraničních sporech v evropském soudním prostoru, je oddělení pro spravedlnost týkající se mladistvých a jejich komunit při Ministerstvu spravedlnosti (*Ministero della Giustizia - Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità*).

14.2 Pokud ano, jak se mohu na takový orgán nebo soukromou organizaci obrátit?

Kontaktní údaje italského ústředního orgánu:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

00136 ŘÍM

Tel. +39 0668188326-331-535

Fax: +39 060668808323

E-mail: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 Pokud se nacházím v jiné zemi a dlužník v tomto členském státě?

15.1 Mohu svou žádost adresovat přímo orgánu nebo soukromé organizaci v tomto členském státě?

Jestliže oprávněná osoba žije v jiném členském státě a chce, aby bylo v Itálii vykonáno rozhodnutí o výživném, může požádat o pomoc ústřední orgán v členském státě, v němž žije, a prostřednictvím tohoto orgánu podat návrh podle článku 56 za využití režimu spolupráce stanoveného v kapitole VII nařízení (ES) č. 4/2009.

Oprávněná osoba, která žije v jiném členském státě, nemůže přímo požádat o pomoc italský ústřední orgán.

15.2 Pokud ano, jak se mohu na takový orgán nebo soukromou organizaci obrátit a jaká pomoc mi může být poskytnuta?

Viz předcházející oddíl.

16 Je tento členský stát vázán Haagským protokolem z roku 2007?

Ano.

17 Pokud tento členský stát není vázán Haagským protokolem z roku 2007, jaké právo bude použitelné pro pohledávku výživného podle pravidel mezinárodního práva soukromého? Jaká jsou příslušná pravidla mezinárodního práva soukromého?

18 Jaká pravidla upravují přístup ke spravedlnosti v přeshraničních věcech v rámci EU podle struktury kapitoly V nařízení o vyživovací povinnosti?

Pokud jde o přístup ke spravedlnosti v přeshraničních sporech, režim stanovený v kapitole V nařízení (ES) č. 4/2009 se uplatňuje přímo.

Ve věcech, které se týkají uznání nebo uznání a prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí a výkonu rozhodnutí vydaného v členském státě nebo rozhodnutí, které již bylo uznáno, je tedy právní pomoc v případě, že je žadatelem osoba mladší 21 let, poskytnuta automaticky bez ohledu na příjem nebo na to, zda je žádost podle všeho řádně odůvodněná, jak to požadují obecná pravidla týkající se přístupu k právní pomoci platná v Itálii.

U návrhů týkajících se výživného na děti ve věku 21 let a starších a u návrhů, které se nezakládají na rodičovství (stejně tak u návrhů podaných jedním z manželů nebo jinou osobou, která je s oprávněnou osobou v příbuzenském vztahu nebo je s ní jinak spřízněna), se právní pomoc poskytuje v případě, že jsou v souladu s italským právem (viz oddíl 7) splněny běžné podmínky týkající se příjmu a žádost je řádně odůvodněna.

S využitím režimu spolupráce uvedeného v kapitole VII nařízení (ES) č. 4/2009 zašle italský ústřední orgán žádost o právní pomoc příslušné advokátní komoře.

19 Jaká opatření přijal členský stát, aby zajistil, že ústřední orgány plní činnosti popsané v článku 51 nařízení o vyživovací povinnosti?

Italský ústřední orgán používá při vyřizování žádostí o spolupráci, které mu byly zaslány podle kapitoly VII, tyto metody:

- podporuje smírné řešení tím, že povinnou osobu vyzve, aby své vyživovací povinnosti plnila dobrovolně,
- požádá povinnou osobu, aby se obrátila na ústřední orgán a dohodla se na postupu urovnání dané věci,
- zjistí místo, kde se povinná osoba nachází, za využití databáze národního rejstříku italských obcí (*Indice nazionale dei comuni italiani*) a rejstříku vězeňské správy (*Amministrazione penitenziaria*) nebo tak, že se obrátí na místní evidenci obyvatelstva,
- za pomoci daňové policie (*polizia tributaria*) shromáždí informace o příjmu a majetku povinné osoby,
- ve spolupráci se soudními orgány usnadňuje získávání písemností a jiných důkazních prostředků, jak uvádí čl. 51 odst. 2 písm. g) nařízení,
- usnadňuje poskytování právní pomoci, jak je vysvětleno výše v oddílech 7 a 18.

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Vaše Evropa](#).

Velice uvítáme jakoukoli [zpětnou vazbu](#) ohledně užitečnosti poskytnutých informací.

Poslední aktualizace: 22/12/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.